

Sygn. akt IV Ka 34/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak (spr.)
Sędziowie:	SO Waldemar Majka SO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Władysławy Kunickiej-Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2016 r.

sprawy **A. G.**

syna (...) z domu J.

urodzonego (...) w O.

oskarżonego z art. 586 ksh, art. 296 § 1 kk, art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk, art. 77 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego T. S. i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego Kopalni (...) Sp. z o.o. we W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 30 września 2015 r. sygnatura akt II K 364/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 550 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygn.akt IV Ka 34/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2015 r. (sygn.akt II K 364/14) Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich po rozpoznaniu sprawy A. G. oskarżonego o to, że:

I. W dniu 14 kwietnia 2011 roku w Z., woj. (...) pełniąc funkcję Prezesa Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. w Z., będąc z tego tytułu zobowiązanym do zgłoszenia wniosku o upadłość tej spółki w terminie do dnia 14 kwietnia 2011 roku

wobec powstania w tym terminie warunków uzasadniających według przepisów upadłość spółki, pomimo powstania takich warunków, nie zgłosił wniosku o upadłość spółki, składając go dopiero w dniu 10 czerwca 2011 roku, tj. o czyn z art. 586 ksh

II. W okresie do dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku w Z., woj. (...) będąc zobowiązanym na podstawie przepisów ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. w Z. w którym od dnia 2 listopada 2006 roku pełni funkcję Prezesa Zarządu przez nadużycie udzielonych mu uprawnień, poprzez:

- niezasadne wypłacanie znacznych kwot zaliczek pieniężnych J. T. i ich nierozliczenie w terminie do dnia 28 maja 2011 roku na łączną kwotę 130.040,50 zł oraz niezasadną wypłatę J. T. w dniu 31 maja 2011 roku kwoty 60000 zł;

- zawarcie z M. S., prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie agroturystyki pod nazwą P. w S., w dniu 16 września 2010 roku niekorzystnej umowy dotyczącej dostawy używanych urządzeń do stabilizacji gruntu (...) i zapłatę kwoty 162 200 zł;

- nieuzasadnione ekonomicznie przelanie w okresie od dnia 10 lutego 2011 roku do dnia 25 lipca 2011 roku kwoty 150.282,06 zł na rzecz M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w B.

- poprzez niedopełnienie ciężących na nim jako Prezesie Zarządu obowiązków w zakresie kontroli oraz nadzoru nad gospodarką kasową Przedsiębiorstwa i doprowadzenie do powstania szkody pieniężnej w wysokości 79. 589, 29 zł., wyrządził Spółce Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w Z. znaczną szkodę majątkową w łącznej kwocie 582. 476, 35 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1 kk

III. W dniu 16 czerwca 2011 roku w Z., woj. (...), wobec grożącej Przedsiębiorstwu (...) Spółka z o.o. w Z. upadłości działając jako Prezes dłużnika- Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w Z. - zbył maszynę budowlaną typu koparkoładowarka C. (...) o wartości 100 000 zł za kwotę 25 000 zł przez co uszczuplił zaspokojenie wierzycieli Spółki, czym wyrządził szkodę wielu jej wierzycielom, a mianowicie (...) na kwotę 65.190,20 zł, Kopalni (...) w S. na kwotę 92.064,33 zł, Przedsiębiorstwa (...) w W. na kwotę 43.630,60 zł, (...) na kwotę 12.146,20 zł., (...) P. na kwotę 311.618,94 zł., (...) D. na kwotę 3.485,30 zł., (...) K. na kwotę 8.860,70 zł, T. S. Ż. na kwotę 8.500 zł, H. P. O. na kwotę 29.116,06 zł, (...). zoo w Ś. na kwotę 17.108,03 zł, (...)SP. ZOO w W. 885,02 zł, (...) J. Ł. Z. na kwotę 196.693,85 zł, PHU (...) S. na kwotę 4.000 zł, PPHU (...) z Ł. na kwotę 280.402,36 zł, Urzędu Miasta w Z.. na kwotę 21.325,06 zł, B. M. Spółka z.o.o w Ł. na kwotę 7.456,51 zł, R. P.z N. na kwotę 66.492,22zł, (...) Spółka z o.o. z K. na kwotę 16. 857,67 zł., Starostwa Powiatowego w Z.. na kwotę 3.160,05 zł, Komendy Wojewódzkiej Policji we W. na kwotę 1.000 zł, Urzędu Skarbowego we W. na kwotę 438.493,07 zł., tj. o czyn z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 308 kk

IV. W dniu 23 listopada 2009 roku w Z., woj. (...), wbrew przepisom ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku dokonał w księgach rachunkowych sztucznego zawyżenia wartości majątku Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w Z. dokonując przeceny nieruchomości przy ulicy (...) w Z., a tym samym niezasadnie podwyższył wartość majątku Spółki o kwotę 1.614,000 zł, a następnie sporządził na tej podstawie nierzetelne sprawozdanie finansowe za 2009 i 2010 rok, tj. o czyn z art. 77 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r.

I. oskarżonego oskarżonego A. G. uznał winnym popełnienia czynów opisanych wyżej z tym, iż przyjął, że czyn I został popełniony w dniu 15.04.2011 r., zaś odnośnie czynu II kwotę zaliczek pieniężnych wypłaconych J. T. ustalił na łączną kwotę 130.405,00 zł., i za czyny te wymierzył mu kary: za czyn I – na mocy art. 586 ksh – 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn II - na mocy art. 296 § 1 kk – 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn III – na mocy art. 300 § 3 kk w zw. z art. 308 kk – 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyn IV – na mocy art. 77 ust. 1 i 2 Ustawy o Rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. – 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk zawiesił oskarżonemu warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 3 (trzech);

IV. na mocy art. 41 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w spółkach handlowych na okres lat 3 (trzech);

V. na mocy art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.

Powyższy wyrok zaskarżyli oskarżony, jego obrońca, pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego T. S. oraz pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego Kopalni (...) Sp. z o.o. we W..

Oskarżony zaskarżył wyrok na podstawie art. 444 kpk oraz art. 425§1 i 2 kpk w całości na swoją korzyść wnosząc o:

1/ uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu czynów,

ewentualnie

2/ uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

A. Błędy w ustaleniach faktycznych, mające wpływ na treść wydanego wyroku i skutkujące rażącym naruszeniem prawa materialnego, a w szczególności (w kolejności występowania w treści uzasadnienia do wyroku):

1. Bezpodstawne przyjęcie, że oskarżony w dniu 2.11.2006 r. pełniąc funkcje syndyka w spółce (...) sp. z o.o. w Z. został prezesem zarządu ww. spółki (str.2 oraz str.20 uzasadnienia).
2. Nieprawdziwe ustalenia sądu, że oskarżony A. G., na podstawie umowy darowizny nabył udziały w (...) od B. Z. wbrew zasadom określonym w umowie spółki (str.3 oraz str.21 uzasadnienia).
3. Bezpodstawne przyjęcie przez sąd I instancji, że oskarżony dokonał w księgach rachunkowych zawyżenia wartości majątku (...) sp. z o.o. w wysokości 1.614,000 zł wprowadzając z dniem 1.12.2009 r. do ksiąg rachunkowych nową wartość kompleksu nieruchomości zlokalizowanego w Z.. Przy ul. (...), wycenioną na podstawie operatu szacunkowego biegłego rzeczoznawcy majątkowego inż. J. B..
4. Nie mające oparcia w faktach przyjęcie, że oskarżony A. G. nie dopełnił obowiązku zgłoszenia upadłości kierowanej przez siebie spółki w terminie do dnia14.04.2011r., a uczynił to dopiero 10.06.2011 r.
5. Nie mające oparcia w faktach przyjęcie przez sąd I instancji, że zbycie przez oskarżonego w dniu 16.06.2011 r. koparko-ładowarki C. (...) o wartości 100.000 zł nastąpiło w zamian za nie ekwiwalentną do jej wartości cenę 25.000 zł co uszczupliło zaspokojenie wierzycieli spółki i tym samym wyrządziło im szkodę majątkową.
6. Błąd w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie zasady „nullum crimen sine lege” (art. 1§1 kk), polegające na przyjęciu przez sąd I instancji, że oskarżony bezprawnie wypłacił J. T. znaczne kwoty zaliczek pieniężnych, które nie zostały przez tego ostatniego rozliczone w terminie do 28.05.2011 r. na sumę 130.040,50 zł oraz niezasadne wypłacenie J. T. kwoty 60.000 zł w dniu 31.05.2011 r.
- 6.(tak w oryginale) Błąd w ustaleniach faktycznych co do zarzutu naruszenia przez oskarżonego swoich uprawnień poprzez podpisanie umowy z firmą (...) w S..
7. Błąd w ustaleniach faktycznych, dotyczący zarzutu nadużycia przez oskarżonego swoich uprawnień poprzez nieuzasadnione ekonomicznie przelanie kwoty 150.282,06 zł na rzecz firmy (...) w B..

8. Brak ustawowych znamion przestępstwa z art. 296§1kk dotyczących zarzutu doprowadzenia do szkody spółki (...) w Z. w wysokości 79.589,29 zł poprzez niedopełnienie obowiązków w zakresie kontroli nad gospodarką kasową spółki.

A. Naruszenie przepisów postępowania karnego przez dopuszczenie do udziału w niniejszym postępowaniu w charakterze oskarżyciela posiłkowego A. M., mimo ustania jego uprawnień do wykonywania funkcji syndyka masy upadłości spółki (...) w Z.. Z dniem 25.02.2015 r. na skutek wydania przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu Wydział VI Gospodarczy, postanowienia o ukończeniu postępowania upadłościowego spółki (...).

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok na podstawie art. 444 kpk oraz art. 425§1 i 2 kpk w całości na korzyść tegoż oskarżonego zarzucając na podstawie art. 427 kpk oraz art. 436 pkt 1,2,3 kpk:

Obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 4 kpk, art. 5 kpk, art. 7 kpk, 8 kpk, 410 kpk i 424 kpk poprzez nie danie wiary w całości wyjaśnieniom oskarżonego, które są logiczne spójne i korespondują z zeznaniami pozostałych świadków, a w szczególności M. C., J. T., B. H., B. S., R.P. (1), G. R., P. J., J. B. i innych świadków, których zeznania zostały potraktowane wybiórczo pod kątem stawianych zarzutów, a także zostały potwierdzone przez pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy, choćby wyrok Sadu Okręgowego w Legnicy sygn. akt VI GC 178/12 (zarzut III), zaświadczeń o niezdolności do pracy oskarżonego (zarzut I), operaty szacunkowe J. B. biegłego z zakresu wyceny nieruchomości, opinie biegłych rewidentów m.in. sporządzonych przez P. J., co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku na podstawie zeznań A. M. i opinii biegłej K. N.;

- dopuszczenie do udziału w postępowaniu przed sądem A. M. w charakterze pokrzywdzonego i oskarżyciela posiłkowego, mimo ustania do tego uprawnień w trakcie toczącego się postępowania, albowiem składając zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa działał jako syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości, którego legitymacja jako syndyka wygasła wraz z wydaniem przez Sąd upadłościowy postanowienie o ukończeniu postępowania w niniejszej sprawie, mimo złożonego w tej kwestii przez oskarżonego wniosku;

- błędne rozważania i ustalenia Sądu na temat prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy sygn.akt VI GC 178/12, którym Sąd oddalił powództwo syndyka masy upadłości o wydanie ładowarki C. (...), uznając m.in. że owa ładowarka została sprzedana za cenę adekwatną do jej wartości, przed złożeniem wniosku o otwarcie postępowania upadłościowego, a sprzedaż była skuteczna i wywołująca wszystkie skutki prawne, włącznie z przeniesieniem własności, a tym samym nie należało jej wpisywać jako środki trwałe upadłej spółki (...) (zarzut III);

- pominięcie wystawionych zaświadczeń lekarskich i świadectwa pracy oskarżonego na okoliczność, że w okresie od dnia 25 grudnia 2010 r. do dnia 27 maja 2011 r. korzystał ze zwolnień lekarskich, a tym samym nie mógł mieć bezpośredniego wpływu na przygotowanie wszystkich dokumentów, a w szczególności ich kontroli pod kątem merytorycznym, niezbędnych do złożenia wniosku o otwarcie postępowania upadłościowego (zarzut I);

- nie powołanie biegłych z zakresu finansów i księgowości, wobec faktu, iż opinia wydana przez biegłą K. N. jest niejasna, niepełna, sprzeczna wewnętrznie, zawierająca fałszywe wnioski, przy przyjęciu dodatkowo, że w części swoich opinii i zeznań dotyczyły one opinii z prawa;

- ograniczenie prawa do obrony poprzez zobowiązanie oskarżonego do składania wyjaśnień na piśmie co do dowodów przeprowadzonych na rozprawie i zadawania pytań biegłej z ograniczeniem ich do formy pisemnej;

- naruszenie art. 424 kpk przez nie wskazanie w uzasadnieniu dlaczego Sąd nie uwzględnił dowodów przeciwnych, poza тезami zawartymi w opinii biegłej K. N., a także nie odniósł się do pisemnych zastrzeżeń oskarżonego do opinii.

Błąd w ustaleniach faktycznych, mających wpływ na treść wydanego wyroku i skutkujący rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego, tj. art.586 ksh, art. 296#1 kk, art. 300§1 i 3 w zw. z art. 308 kk, art. 77 ust.1 i 2 ustawy o rachunkowości, a polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż:

- oskarżony działający umyślnie w przedmiotowej sprawie, jako Prezes Zarządu (...) nie zgłosił wniosku o upadłość reprezentowanej spółki terminie do dnia 15 kwietnia 2011 r. gdy prawidłowa analiza zebranego materiału dowodowego w sprawie wprost temu przeczy, uwzględniając zarówno okoliczności zależne jak i niezależne od oskarżonego (zarzut I);

- popełnił przestępstwo nadużycia zaufania, gdy przeczą temu zeznania przesłuchanych świadków, choćby J. T., B. S., G. R., M. C., R. P. (1) i innych, a Take znajdujące się w aktach dokumenty dopuszczone w sprawie w charakterze dowodów i wyjaśnienia oskarżonego (zarzut II);

- doszło do popełnienia przestępstwa „niezaspokojenia wierzycieli”, gdy kwoty pojawiające się w zarzucie nie zgadzają się nawet z listą wierzytelności, a nadto pominięciem celów postępowania upadłościowego regulowanych przez temat kosztów postępowania upadłościowego wygenerowanych przez syndyka masy upadłości A. M., czasu trwania postępowania upadłościowego, zaspokojenia części wierzycieli, brak analizy ostatecznego planu podziału i sprawozdania syndyka wobec zakończenia postępowania upadłościowego w trakcie toczącego się postępowania i zeznań pokrzywdzonych, a także wyjaśnień oskarżonego;

- oskarżony działał umyślnie i winien ponieść odpowiedzialność z ustawy o rachunkowości za sztuczne zawyżenie wartości majątku spółki z całkowitym pominięciem 2 audytów sporządzonych przez biegłych księgowych i operatów szacunkowych sporządzonych przez biegłego z zakresu wyceny nieruchomości, pomijając ocenę zeznań twórców tych dokumentów, opierając się jedynie na opinii biegłej K. N., która w niniejszej sprawie stanowi podstawę wydania wyroku skazującego mimo jej wadliwości, wewnętrznej sprzeczności i nierzetelności, a także niezgodności z przepisami prawa.

Na zasadzie art. 427 oraz 437 kpk wniósł o uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego T. S. zaskarżył wyrok na podstawie art. 444 i 427§1 kpk w części braku orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz oskarżyciela posiłkowego T. S..

Na podstawie art. 427§2 i 438 pkt 1 i 2 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego w postaci art. 46§1 kk poprzez jego niezastosowanie a w konsekwencji nieorzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody na rzecz oskarżyciela posiłkowego mimo złożenia wniosku w tym zakresie.

Na zasadzie art. 427§1 i 437§1 kpk skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na mocy art. 46§1 kk obowiązku naprawienia szkody poprzez dokonanie zapłaty na rachunek bankowy Komornika Sądowego kwoty o którą oskarżony uszczuplił zaspokojenie wierzycieli wskazanych w pkt III sentencji wyroku celem dokonania przez organ egzekucyjny planu podziału zgodnie z przepisami art. 1024 i nast. kpc.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego Kopalni (...) sp. z o.o. zaskarżył wyrok na podstawie art. 425 i 444 kpk w części dotyczącej orzeczenia o karze zarzucając na podstawie art. 427§1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 1 kpk:

I. Obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 46§1 kk poprzez jego błędne zastosowanie polegające na nienałożeniu na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody w wysokości 92.064,33 zł na rzecz pokrzywdzonej spółki Kopalnie (...) we W. z siedzibą w N. w sytuacji gdy wszystkie przesłanki wymagane dla orzeczenia tego środka karnego na dzień wydania zaskarżonego wyroku były spełnione.

II. W oparciu o podniesiony zarzut, na podstawie art. 427§1 kpk i art. 437 kpk wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 46§1 kk obowiązku naprawienia szkody w wysokości 92.064,33 zł na rzecz pokrzywdzonej spółki Kopalnie (...) we W. z siedzibą w N.;

2) zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego – Spółki Kopalni (...) we W. z siedziba w N. kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje nie są zasadne.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy, prawidłowo go ocenił, a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obszerny wywód, w którym sąd rejonowy poddał zgromadzone dowody ocenie pod kątem ich wiarygodności (k.19-28 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.3077-3086 akt sądowych) czyni zadość wspomnianym zasadom i wskazaniom.

Wnioski, do których doszedł tenże sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Zarzuty apelacji oskarżonego i jego obrońcy sprowadzają się do polemiki z ustaleniami sadu I instancji nie zawierając argumentów mogących podważyć trafność toku rozumowania tegoż sadu przedstawionego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Zawarty w obu wywiedzionych apelacjach zarzut dotyczący dopuszczenia do udziału w sprawie A. M. w charakterze oskarżyciela posiłkowego dotyczy obrazy przepisów postępowania, która nie mogła mieć wpływu na treść orzeczenia, nie może więc być traktowany w kategoriach względnej przyczyny odwoławczej z art. 438 pkt 2 kpk, w żadnym wypadku zaś uchybienie to nie może być uznane za skutkujące nieważnością postępowania jak wywodzi w swej osobistej apelacji oskarżony.

Co do obu apelacji pełno mocników oskarżycieli posiłkowych podnoszone w nich zarzuty obrazy przepisu art. 46§1 kk poprzez jego niezastosowanie nie są zasadne.

Zgodnie z orzecznictwem Sadu Najwyższego (wyrok z 4 lutego 2002 r., II KKN 385/01) szkoda, do której naprawienia sąd zobowiązuje sprawcę, jest równa wartości rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa i nie jest dopuszczalne uwzględnienie przy ustaleniu jej wysokości tych składników i elementów szkody, które wynikły z następstw czynu.

W przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia by szkoda, której doznali oskarżyciele posiłkowi była bezpośrednio wynikiem zachowania oskarżonego.

Kwalifikacja prawna przypisanych oskarżonemu czynów nie budzi zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak jest podstaw do uznania kar wymierzonych oskarżonemu za poszczególne czyny jak i orzeczonej kary łącznej za rażąco nierównomiernie surowe w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4)kpk.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 636§1 kpk i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.

pd